

STATSREVISORATET

CHRISTIANSBORG
PRINS JØRGENS GÅRD 2
1240 KØBENHAVN K

EUROPAUDVALGET
(2. samling)

Alm. del - bilag 617 (offentligt)

Til Folketingets Europaudvalg
Att.: Anne Sophie Jensen

Christiansborg, den 18. april 2002

Kære Anne Sophie Jensen

Ang.: Rigsrevisors udvidede notat af 25. januar 2002 til statsrevisorerne om Den Europæiske Revisionsrets årsberetning, revisionserklæring og særberetninger for regnskabsåret 2000

Europaudvalget har anmodet om at få tilsendt rigsrevisors notat til statsrevisorerne om Den Europæiske Revision. Notatet vedlægges hermed.

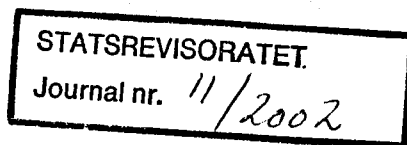
Jeg kan oplyse, at statsrevisorerne på deres møde den 20. februar 2002 tog notatet til efterretning. *)

Med venlig hilsen

Kirsten Brandt

*) Notatet blev omtalt af finansministeren på Europaudvalgsmøde den 1. marts 2002.

Udvidet notat til statsrevisorerne

om

*Den Europæiske Revisionsrets årsberetning, revisionserklæring og særberetninger
for regnskabsåret 2000*

1. Formålet med dette notat er at orientere statsrevisorerne om Den Europæiske Revisionsrets årsberetning, revisionserklæring og særberetninger for regnskabsåret 2000.

Resumé

2. Revisionsretten offentliggjorde den 12. november 2001 sin årsberetning og revisionserklæring for regnskabsåret 2000 med institutionernes bemærkninger i henhold til artikel 248 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Det er Revisionsrettens sammenfattende opfattelse, at EU's regnskab, der blev afsluttet den 31. december 2000, giver et retvisende billede af Fællesskabets indtægter og udgifter i regnskabsåret samt af den finansielle stilling ved regnskabsårets udgang. Revisionsretten giver dog udtryk for kritik af lovligheden og den formelle rigtighed af nogle af de betalinger og transaktioner, der ligger til grund for regnskabet for 2000.

Revisionsretten konstaterer vedrørende revisionen af traditionelle egne indtægter, dvs. told, landbrugsafgifter samt sukker- og isoglukoseafgifter, at de regnskabsførte beløb er korrekt angivet og vedrører lovligt og formelt rigtigt opkrævede toldbeløb, samt at årsregnskabet 2000 for egne indtægter i øvrigt ikke indeholder væsentlige fejl, hvorfor regnskabet godkendes.

Vedrørende regnskaberne for landbrugsordningerne og strukturforanstaltningerne har Revisionsretten ikke ved revisionen kunnet konstatere forbedringer i forhold til tidligere i antallet af fejl i udbetalingerne. Revisionsretten har dog fremhævet, at den i sine særberetninger generelt har konstateret positive resultater, der har betydet, at store beløb nu forvaltes bedre.

Revisionsretten har i sin årsberetning og særberetning omtalt Danmark i en række forskellige sager. Revisionsretten har haft bemærkninger vedrørende regnskabsførelsen af toldskyld, jf. pkt. 9 samt pkt. 12, og vedrørende toldværdiansættelse af importerede varer, jf. pkt. 13. De danske myndigheder er ikke enig med Revisionsretten i disse sager.

På landbrugsområdet har Revisionsretten omtalt Kommissionens afgørelse om en fast korrektion på 217 mio. kr. som følge af svagheder i den fysiske kontrol af eksportvarer, der giver ret til eksportrestitutioner, jf. pkt. 14-16. Revisionsretten finder, at korrektionen over for Danmark burde have været dobbelt så stor. Kommissionen mener ikke, at kontrollen kan anses for ineffektiv, som Revisionsretten erklærer, og finder, at den faste korrektion på 5 % var berettiget og i overensstemmelse med de almindelige retningslinjer.

Ved revisionen i forbindelse med revisionserklæringen rejste Revisionsretten kun én mindre sag vedrørende Danmark, jf. pkt. 17.

Revisionsretten har i en af sine særberetninger haft bemærkninger i flere sager om administrationen af eksportrestitutioner i Danmark. Revisionsretten omtaler en sag om en udførsel af feta til Nordkorea, jf. pkt. 21-23. Revisionsretten har overgivet sagen til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), der har konkluderet, at der foreligger en uregelmæssighed, og har bedt de danske myndigheder søge eksportrestitutionen tilbagebetalt og overveje videre retlige skridt. De danske myndigheder finder ikke, der er grundlag herfor.

Revisionsretten har i samme særberetning redegjort for medlemsstaternes anvendelse af en særlig bestemmelse om, at dokumentationen for, at varen er ankommet og overgået i fri omsætning på destinationen, under visse betingelser kan tilvejebringes ved et bevis udstedt af medlemsstatens ambassade i destinationslandet, jf. pkt. 24. Vedrørende Danmark har Revisionsretten bemærket, at der er eksempler på, at der ikke var noget dossier, og at attesterne var udstedt på grundlag af eksportørens egen dokumentation, jf. pkt. 25. Udenrigsministeriet vil nu sikre, at ministeriets Kvalitets-

håndbog for det eksportfremmende arbejde bliver revideret, og at ambassaderne nøje følger retningslinjerne for udstedelse af ankomstbeviser.

I særberetningen har Revisionsretten desuden kritiseret Danmark i 3 forskellige sager, der alle angår medlemsstaternes forpligtelse til – inden for de rammer, som de nationale retssystemer fastlægger – at søge midler, der er udbetalt uretmæssigt, tilbagebetalt. Jeg finder, at disse sager bør give anledning til, at Direktoratet for Fødevarerhverv fremover sikrer sig, at spørgsmål om en eventuel tilbagebetaling afklares så hurtigt, som sagen tillader, og at afgørelser om ikke at rejse krav om tilbagebetaling sammen med begrundelsen for afgørelsen omgående meddeles Kommissionen i overensstemmelse med fællesskabets bestemmelser herom.

Revisionsretten har i 2 andre særberetninger omtalt Danmark på baggrund af oplysninger fra Kommissionen. Revisionsretten har i en særberetning om BSE anført, at BSE-overvågningen i perioden 1998-2000 i Danmark – i lighed med en række andre medlemslande – har været utilstrækkelig med betydelig risiko for, at tilfælde ikke konstateres, ligesom kontrollen af handel med kød- og benmel og den administrative kontrol af udsmeltning har været utilstrækkelig, jf. pkt. 28-29. De danske myndigheder har siden truffet foranstaltninger for at afhjælpe de svagheder, Kommissionen har påpeget. I en anden særberetning om Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS) angiver Revisionsretten, at Kommissionen i Danmark har konstateret væsentlige svagheder i kontrollen på stedet, jf. pkt. 30. Direktoratet for Fødevarerhverv er ikke enig heri.

Det fremgår af flere af sagerne, at der er uenighed i fortolkningen af fællesskabets bestemmelser mellem Revisionsretten, Kommissionen og de danske myndigheder. Jeg finder, at de berørte myndigheder bør sikre, at tvivl om forståelsen af fællesskabets bestemmelser afklares, og at uoverensstemmelser om fortolkningen søges løst.

Rigsrevisionen har også i 2000 samarbejdet med Revisionsretten i forbindelse med undersøgelser i Danmark.

Jeg vil fortsat følge godkendelsen af regnskabet for 2000, og jeg vil orientere statsrevisorerne herom, når Europa-Parlamentet har meddelt Kommissionen decharge for 2000-regnskabet.

Indledning

3. Revisionsretten offentliggjorde den 12. november 2001 sin årsberetning og revisionserklæring for regnskabsåret 2000 med institutionernes bemærkninger i henhold til artikel 248 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Proceduren for godkendelse af EU's årsregnskab er, at Europa-Parlamentet, efter henstilling fra Rådet og på baggrund af Revisionsrettens årsberetning, særberetninger og revisionserklæring, meddeler Europa-Kommissionen decharge (godkendelse) for gennemførelsen af budgettet.

Årsberetningen indeholder resultaterne af de undersøgelser Revisionsretten har gennemført af institutionernes og medlemsstaternes forvaltning af budgettet og af regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed og indeholder desuden opfølgning på tidligere omtalte sager. Årsberetningen indeholder endvidere sammendrag af de særberetninger, Revisionsretten har afgivet siden sidste decharge. Bilag 1 indeholder en oversigt over Den Europæiske Revisionsrets særberetninger i 2001.

4. Revisionsretten har i sin årsberetning for regnskabsåret 2000 fremhævet, at den i flere af de undersøgelser, som i årets løb er offentliggjort i Revisionsrettens særberetninger, har konstateret positive resultater. På landbrugsområdet har den reviderede procedure for regnskabsafslutning og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem således bidraget til, at store beløb nu forvaltes bedre – om end ikke helt tilfredsstillende – og mælkevotordningen har reduceret produktionen til det niveau, der var fastsat som mål. Hvad angår strukturforanstaltningerne, har EF-initiativet Urban bidraget til, at der er iværksat mange byudviklingsprojekter, og initiativet har gjort det lettere for de lokale myndigheder at få adgang til fællesskabsmidler.

Revisionsretten har dog samtidig fremhævet, at i mange tilfælde er de overordnede mål ikke nået, og at Kommissionens evaluering af resultaterne er utilstrækkelig, ligesom der stadig er svagheder i kontrollen af EF-foranstaltninger og behov for yderligere forenkling og harmonisering af reglerne.

5. Jeg har i det følgende givet mine bemærkninger til beretningens kap. 9, der omhandler Revisionsrettens revisionserklæring og samlede vurdering af regnskabet, kap. 1 om fællesskabets egne indtægter, kap. 2 om den fælles landbrugspolitik og

kap. 3 om strukturforanstaltninger. Jeg har endvidere omtalt nogle forhold, som er omtalt i 6 særberetninger, og som ikke fremgår af sammendraget i årsberetningen, men som jeg har fundet væsentlige.

Revisionsrettens revisionserklæring for regnskabsåret 2000

6. Det er Revisionsrettens sammenfattende opfattelse, at EU's regnskab, der blev afsluttet den 31. december 2000, når der ses bort for en række forhold, som angives i erklæringen, giver et retvisende billede af Fællesskabets indtægter og udgifter i regnskabsåret samt af den finansielle stilling ved regnskabsårets udgang. På baggrund af alle revisionsresultaterne mener Revisionsretten, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige for så vidt angår indtægterne, forpligtelserne og administrationsudgifterne, men at den ikke kan afgive en sådan erklæring om de øvrige betalinger. Revisionsretten hæfter sig særligt ved,

- at de generelle bestemmelser vedrørende kontrollen af strukturfondsaktionerne (forordning 2064/97) ikke sikrer, at der foretages en fuldstændig, konsekvent og effektiv kontrol,
- at der på landbrugsområdet blev konstateret svagheder ved Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem, og
- at Kommissionen bør gennemføre en væsentligt forbedring af kontrolordningerne for programmerne vedrørende de interne politikker og de eksterne aktioner og bør overholde kontrolordningerne strengt.

7. Revisionserklæringen for regnskabsåret 2000 afspejler, at der fortsat er uacceptable svagheder i forvaltningen af især betalingerne fra landbrugs- og strukturfondene og EU's øvrige tilskudsordninger. Revisionsretten giver udtryk for alvorlig kritik vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne og de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet.

Det er min vurdering, at erklæringen dermed svarer til de revisionserklæringer, som Revisionsretten har afgivet hvert år siden den første revisionserklæring om regnskabsåret 1994. Revisionsretten har i alle årene konstateret et uacceptabelt højt niveau af både substansfejl og formelle fejl og har påpeget, at der både i Kommissio-

nen og medlemslandene er problemer, og at udbetalingerne er behæftet med uacceptabelt mange fejl.

Egne indtægter

8. Revisionsretten konstaterer vedrørende revisionen af traditionelle egne indtægter, dvs. told, landbrugsafgifter samt sukker- og isoglukoseafgifter, at de regnskabsførte beløb er korrekt angivet og vedrører lovligt og formelt rigtigt opkrævede toldbeløb.

Revisionsretten havde som led i revisionen til brug for erklæringen for regnskabsåret 2000 udtaget 1 stikprøve vedrørende traditionelle egne indtægter i Danmark. Ved et besøg i april 2001 reviderede Revisionsretten stikprøven, der ikke gav anledning til bemærkninger. Ved samme besøg undersøgte Revisionsretten forvaltningen og den interne kontrol vedrørende told og landbrugsafgifter. Revisionsretten havde ingen bemærkninger til denne del af revisionen.

9. Revisionsretten har i lighed med tidligere år konstateret problemer med flere medlemsstaters føring af det særskilte regnskab (B-regnskabet). I B-regnskabet registrerer medlemsstaterne konstaterede fordringer på importtold, der ikke er stillet sikkerhed for, og som er blevet anfægtet af skyldneren. I modsætning til importtold registreret i A-regnskabet skal disse fordringer ikke umiddelbart overdrages til EU.

Revisionsretten bemærker, at bl.a. de danske told- og skattemyndigheder i B-regnskabet rutinemæssigt registrerer toldskyld opstået i forbindelse med uafsluttede forsendelser, der er stillet sikkerhed for, uanset om der er klaget formelt. Revisionsretten finder, at dette er en overtrædelse af fællesskabsreglerne, der foreskriver, at beløb, der er stillet sikkerhed for, skal overdrages.

Kommissionen anfører hertil, at visse medlemsstaters regnskabsmæssige behandling af garantier udviste systematiske fejl, som skyldtes en ukorrekt fortolkning af fællesskabslovgivningen.

Det er de danske myndigheders opfattelse, at bogføring af toldskyld opstået i forbindelse med uafsluttede forsendelser (TIR-forsendelser og eksternt fællesskabsforsendelse) ikke uden videre kan indpasses i den struktur, der er etableret for fastlæggelse af fortoldningsekspeditioner, efteropkrævninger o.l. Det er tillige opfattelsen, at sagsforløbet i forsendelsessager er af en helt anderledes karakter end for fortoldningsekspeditioner m.m., fx med hensyn til sikkerhedsstillelsens karakter (fx forsik-

ringsordninger) og tidsforløbet fra fastlæggelse til betaling alternativt garantens indfrielse af garantien, og at det i disse sager – fordi det drejer sig om svig og svindel – oftest er forsikringen eller garantiordningen, der skal inddække den skyldige toldfordring. Det er endvidere de danske myndigheders opfattelse, at der ved udarbejdelsen af forordning 1552/89 (nu forordning 1150/2000) ikke blev fokuseret på disse anderledes sager, bortset fra at der i præambelen til forordningen er anført, at der bør foreskrives særskilt bogføring, navnlig hvor der er tale om svig og uregelmæssigheder. Det er derfor de danske myndigheders opfattelse, at en fordring vedrørende forsendelse kan bogføres i B-regnskabet indtil den betales eller sikkerhedsstillelsen inddrives, og at dette ikke er i strid med fællesskabsreglerne.

Det er umiddelbart min opfattelse, at de danske myndigheder har behandlet sager vedrørende forsendelse hensigtsmæssigt. Jeg henviser tillige til min generelle bemærkning i pkt. 37.

10. Vedrørende de egne indtægter beregnet på grundlag af henholdsvis momsbetalingerne og bruttonationalindkomsten (BNI) konkluderer Revisionsretten, at der er rimelig sikkerhed for, at moms- og BNI-indtægterne er ansat og opkrævet korrekt, men at Kommissionen bør fortsætte bestræbelserne på at forbedre procedurene for regelmæssig afstemning af de forskellige datasæt.

11. Det er således Revisionsrettens samlede vurdering, at årsregnskabet 2000 vedrørende egne indtægter, dvs. told og landbrugsafgifter samt bidrag af moms og BNI, ikke indeholder væsentlige fejl, hvorfor regnskabet godkendes.

12. Revisionsretten oplyser endvidere med henvisning til årsberetningen for 1998, hvor det var omtalt, at medlemsstaternes særskilte regnskaber var behæftet med væsentlige fejl, at Kommissionen i 2000 traf foranstaltninger over for bl.a. Danmark, der eventuelt kan føre til overtrædelsesprocedurer, for at få Danmark til at ændre regnskabspraksis.

Revisionsretten angiver ikke, hvilke forhold der ikke er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, men de danske myndigheder henviser til 3 forhold, hvor Kommissionen har haft bemærkninger til regnskabspraksis.

Det ene forhold vedrører om medlemsstaten kan foretage partshøring af debitor i sager, hvor myndighedernes afgørelse går denne imod. Det er Kommissionens opfattelse, at Danmark ved at foretage høring af debitor indskyder en ekstra etape, som ikke er fastsat i EF-toldkodeksen, mellem identifikation af en toldskyld og afgørelsen om efteropkrævning af den toldskyld, som følger heraf. Det er de danske myndigheders opfattelse, at de danske regler om partshøring i efteropkrævningssager vedrørende toldskyld er i overensstemmelse med tidsfristerne i EF-toldkodeksen.

Det andet forhold vedrører, om der kan stilles særlige formkrav i forbindelse med virksomheders anfægtelse af efteropkrævning af importafgifter, idet det er Kommissionens opfattelse, at debtors anfægtelse af en toldskyld skal være skriftlig. Det er de danske myndigheders opfattelse, at der ikke er opstillet særlige formkrav til en virksomheds anfægtelse af en toldskyld, hvorfor de danske myndigheder også accepterer en virksomheds mundtlige anfægtelse af en toldskyld, som i kraft af henholdsvis de danske forvaltningsmæssige regler om notatpligt og administrativ praksis vil fremgå af sagens akter.

Det tredje forhold vedrører tidsrammen for debtors anfægtelse af toldmyndighedens afgørelse og betydningen af udtrykket anfægtelse. Det er Kommissionens opfattelse, at ved debtors anfægtelse efter artikel 6, stk. 3, litra b, i forordning 1150/2000 indledes en ny officiel undersøgelse af sagen. Denne anfægtelse, som skal være skriftlig, skal ske inden den første hverdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, hvor fordringen er fastsat, dvs. fristen for myndighedernes bogføring af toldskyld, der skal overdrages til EU. Det er de danske myndigheders opfattelse, at der ikke ved anfægtelse af en fordring indledes en ny officiel undersøgelse af sagen. Den nævnte artikel er alene en retsregel om bogføring, som ikke kan forpligte debitor til at indgive den officielle klage på et givet tidspunkt.

Det er min opfattelse, at de danske myndigheders praksis har været i overensstemmelse med de danske forvaltningsregler. Det videre forløb i sagerne afhænger af Kommissionens initiativer. Også på dette punkt henviser jeg til min bemærkning i pkt. 37.

13. Revisionsretten har endvidere undersøgt, om alle medlemsstater værdiansætter importerede varer på et retfærdigt, ensartet og neutralt grundlag. Resultatet af revisionen er offentliggjort i særberetning nr. 23/2000 om toldværdiansættelse af importerede varer. Revisionsretten konstaterede, at toldbehandlingen var uensartet mellem medlemsstaterne, samt at Kommissionen ikke førte tilstrækkeligt tilsyn og kontrol med med-

lemsstaternes toldmyndigheder. Revisionsrettens kritik vedrørende ensartethed retter sig mod medlemsstaterne generelt og omfatter såvel indholdet af afgørelserne som disses formidling til importøren og gennemførelsen af den efterfølgende kontrol.

I beretningen finder Revisionsretten, at der er bemærkelsesværdige forskelle mellem antallet af skriftlige toldværdiafgørelser og de omstændigheder, hvorunder de vedtages og offentliggøres. En toldværdiafgørelse er en skriftlig afgørelse stilet til importøren, hvori er fastsat toldværdien af de indførte varer. Sådanne afgørelser kan efter Revisionsrettens opfattelse anvendes ved efterfølgende indførsler af identiske varer, hvis indførslerne foretages under de samme omstændigheder og af den samme importør, og kan være gældende for en begrænset eller ubegrænset periode. Ved gennemgangen af medlemsstaternes toldværdiafgørelser nævnes Danmark som eksempel på en medlemsstat, der kun i begrænset omfang vedtager bindende toldværdiafgørelser.

Det er de danske myndigheders opfattelse, at en toldværdiafgørelse principielt set kun gælder for det pågældende parti varer, hvorfor det ikke umiddelbart forekommer relevant at lade toldværdiafgørelser være gældende for en periode. Jeg er enig med myndighederne heri, jf. i øvrigt pkt. 37.

Derudover er Danmark positivt omtalt i forbindelse med gennemgangen af informationsudveksling om toldværdiansættelser mellem medlemsstaterne.

Den fælles landbrugspolitik

14. Revisionsretten omtaler i sin årsberetning, at Kommissionen i 1996 og 1997 foretog en undersøgelse af kvaliteten af de fysiske kontroller af eksportvarer, der giver ret til restitutioner. Disse fysiske kontroller, som skal gennemføres uanmeldt, er centrale kontroller, og når sådanne kontroller ikke gennemføres i det antal, med den hyppighed og så indgående, som forordningen kræver, skal der fastsættes en korrektion på 5 %.

Revisionsretten bemærker imidlertid, at Kommissionen konstaterede, at Danmark havde procedurer, som faktisk bevirkede, at eksportøren før indgivelsen af eksporterklæringen vidste, om der ville blive foretaget fysisk kontrol (eller ikke), hvilket gjorde denne centrale kontrol nytteløs.

Efter Revisionsrettens opfattelse kunne dette i henhold til Kommissionens kriterier have medført en fast korrektion på 10 %, idet den centrale kontrol slet ingen virkning havde, dvs. en underkendelse på yderligere 29 mio. euro, svarende til 217 mio. kr. Revisionsretten anfører, at den danske praksis endvidere har betydet, at der ikke

har kunnet pålægges sanktioner i de tilfælde, hvor en eksportør har anmodet om en større restitution end den, eksportøren havde ret til.

15. Kommissionen har i sit svar til Revisionsrettens årsberetning bemærket, at den under kontrolbesøget i Danmark konstaterede, at der var foretaget fysisk kontrol. Selv om der blev fastslået svagheder, mener Kommissionen ikke, at kontrollen kan anses for ineffektiv, som Revisionsretten erklærer. Kommissionen er derfor af den mening, at den faste korrektion på 5 % var berettiget og i overensstemmelse med de almindelige retningslinjer.

16. Sagen er omtalt i Akt 85 10/1 2001. Tilbagebetalingen er sket ved modregning i Kommissionens refusion af den landbrugsstøtte, som Direktoratet for FødevarerErhverv udbetalte i maj og september 2000. De danske myndigheder har erkendt, at der i visse told- og skatteregioner har været begået fejl, men har været uenig i Kommissionens underkendelse.

Jeg har bemærket, at Kommissionen i sit svar til årsberetningen generelt gør opmærksom på, at det udtrykkeligt nævnes i kriterierne for at foretage disse korrektioner, at de skal ses i deres helhed, at der også skal tages hensyn til andre oplysninger, og at medlemsstaten altid har lejlighed til ved yderligere kontrol eller supplerende oplysninger at godtgøre, at mangelen ikke var så alvorlig, som det så ud.

Det er mit indtryk, at det er lykkedes for de danske myndigheder i korrespondancen med Kommissionen at godtgøre, at mangelen var mindre alvorlig, end det først så ud. Kommissionens anvendelse af 5 %-korrektionen synes at bekræfte dette.

Jeg kan desuden oplyse, at Told•Skat har ændret kontrollen, og at Kommissionen med en revisionsrapport af 19. oktober 2000 om et revisionsbesøg i juli 2000 har oplyst, at den fandt, at de danske myndigheder havde truffet tilfredsstillende samordnede foranstaltninger for at rette op på de tidligere konstaterede svagheder.

Jeg finder det tilfredsstillende, at svaghederne således er afhjulpet.

17. Revisionsretten konkluderer i lighed med tidligere år, at regnskaberne for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond, Garantisektionen, indeholdt mange substansfejl, der kan henføres til de endelige støttemodtagere. Substansfejl har, i mod-

sætning til formelle fejl, direkte målelig indvirkning på beløbene for de transaktioner, der finansieres over EU's budget.

Danmark er, sammen med 6 andre medlemslande, omtalt i forbindelse med substansfejl, hvor støttemodtagerne har anmeldt for store – men ofte kun lidt for store – arealer med henblik på støtte til vegetabiliske produkter.

Baggrunden for, at Danmark er nævnt, er, at Revisionsretten under et revisionsbesøg i april 2001 fandt en enkelt transaktion, vedrørende hektarstøtte, der var behæftet med fejl. Revisionsretten har ved opmåling af 3 marker konstateret, at markene var 0,37 hektar mindre, end hvad der fremgik af ansøgningen om hektarstøtte. Direktoratet for FødevarerErhverv har efterfølgende foretaget en fuldstændig kontrol af den pågældende hektarstøtteansøgning og har anmodet landmanden om tilbagebetaling af støtten for i alt 0,6 hektar, svarende til 2,5 % af det samlede anmeldte kornareal.

Jeg har ikke bemærkninger hertil, ud over at det bør erindres, at Revisionsrettens revisionserklæring (DAS) er baseret på en stikprøve, og enhver fejlbehæftet transaktion, selv en transaktion med en meget beskeden overdeklaration, der udlægges i denne stikprøve, udgør en del af grundlaget for denne erklæring.

18. Revisionsretten har i en række medlemslande fundet systematiske fejl, der indvirker på samtlige transaktioner af en bestemt art, som et udbetalende organ forvalter. De konstaterede systematiske fejl bestod først og fremmest i, at der uberettiget var trukket beløb fra den overførte støtte. Revisionsretten anfører, at en sådan praksis ikke er forenelig med fællesskabsforordningerne, som fastsætter, at bortset fra udtrykkeligt fastsatte indeholdelser skal den fulde støtte udbetales til støttemodtageren. Sådan praksis er heller ikke forenelig med det almindeligt gældende princip om, at alle landbrugere i Unionen skal behandles lige.

Revisionsretten har ikke i sin årsberetning for 2000 konstateret sådanne systematiske fejl i Danmark.

Jeg har tidligere oplyst, at der i Danmark ved ansøgning om eksportrestitutioner pr. 1. januar 2001 blev indført et gebyr pr. ansøgt varepost, så meget små ansøgninger blev økonomisk urentable. Indførelsen af gebyret er nærmere omtalt i Beretning nr. 10/00 om Fødevarerministeriets bevillingsadministration, pkt. 159-160, og i mit supplerende notat af 10. september 2001, pkt. 14. Jeg forventer, at Fødevarerministe-

ren vil redegøre nærmere for spørgsmålet om gebyret i sin redegørelse i medfør af rigsrevisorlovens § 18, stk. 2.

19. Revisionsretten har i sin særberetning nr. 7/2001 om eksportrestitutioner undersøgt kontrollen af varers overgang til fri omsætning i ikke-medlemslande. Normalt ydes eksportrestitutioner på grundlag af dokumentation for, at varen har forladt toldunionens område. For visse varegrupper er der imidlertid fastsat differentierede restitutionssatser, så der ydes højere eksportdestinationer til bestemte destinationer på betingelse af, at der fremlægges tilstrækkelig dokumentation for, at varen er ankommet og overgået til fri omsætning på den anmeldte destination (ankomstbevis).

Revisionsretten konkluderer i særberetningen, at systemet med ankomstbeviser er kompliceret og indebærer betydelige omkostninger for både myndigheder og eksportører, men ikke giver tilstrækkelig sikkerhed. Revisionsretten anbefaler, at der kun stilles krav om fremlæggelse af ankomstbeviser i tvivlstilfælde eller i forbindelse med eksport til højrisikodestinationer, men at medlemsstaterne i større omfang foretager efterfølgende kontrol af varenes overgang til fri omsætning.

20. I særberetningen er Danmark omtalt i forbindelse med flere sager, hvor Revisionsretten har fundet anledning til kritiske bemærkninger.

Revisionsretten har som led i sin undersøgelse aflagt besøg i Danmark i juli 1999 og gennemgået en stikprøve på ca. 90 sager. Revisionsretten har desuden efterfølgende gennem Rigsrevisionen indhentet en række oplysninger fra danske myndigheder.

21. Revisionsretten redegør i særberetningen for en sag, som Revisionsretten har overgivet til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) med henblik på videre undersøgelser. Sagen angår en udførsel af ca. 3.200 tons feta fra Danmark til Nordkorea, hvortil der er udbetalt ca. 2,23 mio. euro i eksportrestitutioner. Revisionsretten har fundet, at transaktionen ikke havde noget reelt økonomisk formål og udelukkende blev gennemført for at få udbetalt støtte fra Fællesskabet. Sidste holdbarhedsdato for den eksporterede feta var overskredet med mere end 12 måneder, det var den eneste eksport af feta til Nordkorea i de seneste år, og restitutionen var mere end dobbelt så høj som den fakturerede værdi. Revisionsretten finder, at dette tyder på, at der ikke var tale om en normal handelstransaktion foretaget i den hensigt at

trænge ind på et marked. Produktet kunne ikke afsættes på normale vilkår. Der burde derfor ikke være betalt restitutioner.

22. Rigsrevisionen har gennemgået OLAF's rapport og indhentet supplerende oplysninger fra Direktoratet for FødevarerErhverv. Jeg kan oplyse, at OLAF har konkluderet, at der foreligger en uregelmæssighed, og har bedt de danske myndigheder søge eksportrestitutionen tilbagebetalt og overveje videre retlige skridt.

De danske myndigheder har fastholdt, at kriterierne for ydelsen af eksportrestitution var opfyldt. Myndighederne har især peget på, at en prøve af osten, der blev udtaget i forbindelse med udførslen og i henhold til Kommissionens bestemmelser herom, fastslog, at osten uden videre forarbejdning var egnet til menneskeligt konsum.

Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet har meddelt OLAF, at man ikke finder grundlag for at efterforske sagen, da det ikke skønnes, at det vil føre til nogen tiltalerejsning. Direktoratet for FødevarerErhverv har meddelt, at direktoratet ikke finder, at der på baggrund af de oplysninger, som hidtil er tilvejebragt, er grundlag for, at den udbetalte støtte kan kræves tilbagebetalt, og har peget på en række muligheder for, hvordan sagen videre kan undersøges. Direktoratet har tilkendegivet, at det nu er op til OLAF at tage sådanne videre skridt i sagen.

23. Det er en betingelse for ydelsen af eksportrestitutioner, at eksporten ikke gennemføres alene for at opnå restitutioner, men har et forretningsmæssigt formål, og at varen skal være af en sund og sædvanlig handelskvalitet, der ville kunne afsættes på normale vilkår inden for fællesskabet. Kommissionen har imidlertid ikke fastsat klare bestemmelser om, hvordan medlemsstaterne skal anvende disse kriterier ved behandlingen af ansøgninger om eksportrestitutioner.

Jeg finder det uheldigt, at sagen, der således angår et fortolkningsspørgsmål, i Revisionsrettens særberetning har fået en fremstilling, der kan forstås som om, der er tale om svig.

24. Revisionsretten har i samme særberetning redegjort for medlemsstaternes anvendelse af en særlig bestemmelse om kontrollen med varer, hvortil der ydes differentierede restitutioner. Den nævnte bestemmelse giver mulighed for, at dokumentationen for, at varen er ankommet og overgået i fri omsætning på destinationen, under visse

betingelser kan tilvejebringes ved et bevis udstedt af medlemsstatens ambassade i destinationslandet. Ambassaderne er ikke underlagt de samme krav som dem, der i henhold til forordningen gælder for godkendelse af kontrol- og overvågningsselskaber og udstedelse af lossebeviser.

Efter Revisionsrettens opfattelse er det imidlertid underforstået, at ambassaderne før udstedelse af lossebeviser enten skal udføre den samme kontrol, som kræves af kontrol- og overvågningsselskaberne – dvs. fysisk kontrol ved varens ankomst – eller i behørigt begrundede og helt usædvanlige tilfælde, hvor det ikke har været muligt at udføre fysisk kontrol, foretage efterfølgende kontrol på grundlag af dokumenter, hvori det er registreret, at varerne er losset og fortoldet. De skal også opbevare et dossier for hvert enkelt lossebevis, de har udstedt.

Kommissionen har i sit svar på særberetningen anført, at ambassadernes eller konsulaternes juridiske stilling er anderledes end overvågningsselskabernes, men har også peget på, at det er medlemsstaterne, der har et klart ansvar for at garantere, at beviserne er pålidelige.

Udenrigsministeriet og Direktoratet for FødevarerErhverv har i forbindelse med Revisionsrettens undersøgelse anført, at der efter de danske myndigheders opfattelse ikke er hjemmel i forordningen for at kræve, at de ansatte på ambassaderne skal udføre fysisk kontrol ved varenes ankomst. De danske myndigheders holdning er gengivet i en note i særberetningen.

Jeg er enig i denne opfattelse. De danske myndigheder har dog, som Kommissionen anfører, ansvaret for, at varenes ankomst med tilstrækkelig sikkerhed er fastslået.

25. Revisionsretten anfører, at det først og fremmest er Danmark og 2 andre lande, der har anvendt beviser udstedt af ambassader, og at der i ingen af disse lande forelå retningslinjer for, hvilken kontrol der skulle udføres, før beviserne kunne udstedes.

Direktoratet for FødevarerErhverv har over for Rigsrevisionen oplyst, at sådanne regler i Danmark har eksisteret siden 1989 og nu findes i Udenrigsministeriets Kvalitetshåndbog for eksportfremmearbejdet.

Vedrørende Danmark har Revisionsretten endvidere bemærket, at der er eksempler på, at der ikke var noget dossier, og at attesterne var udstedt på grundlag af eksportørens egen dokumentation.

Bemærkningen angår en sag, hvor ambassaden i Moskva ikke havde opbevaret kopi af den dokumentation, der lå til grund for ambassadens udstedelse af ankomstbevis. Som det fremgår af en note i særberetningen, har Udenrigsministeriet meddelt Revisionsretten, at Udenrigsministeriet vil sikre, at den omtalte Kvalitetshåndbog for det eksportfremmende arbejde bliver revideret, og at ambassaderne nøje følger retningslinjerne for udstedelse af ankomstbeviser.

Jeg finder dette nødvendigt.

26. Revisionsretten anbefaler i særberetningen, at kontrollen med eksportrestitutionserne i højere grad baseres på adgang til databaser med oplysninger om skibs- og containerbevægelser, og oplyser, at der er vanskeligheder med at indhente sådanne oplysninger fra Danmark og flere andre medlemslande. Revisionsretten bemærker, at der gik over 4 måneder, før Danmark fremsendte oplysninger, som var ufuldstændige.

Det kan oplyses, at Revisionsretten gennem Rigsrevisionen og Told•Skat har søgt at indhente en række oplysninger om containerbevægelser fra en større dansk virksomhed i branchen, der ikke selv er modtager af fællesskabets midler. Indhentningen af oplysningerne skete med henblik på krydskontrol med de oplysninger, som hidrørte fra de udbetalende organer i medlemslandene, og som lå til grund for ydelsen af eksportrestitutioner. Oplysningerne angik ikke nødvendigvis udbetalinger fra Danmark.

Told- og Skattestyrelsen har oplyst, at den tilsyneladende lange sagsbehandlingstid bl.a. skyldes, at det pågældende containerselskab måtte rykkes adskillige gange, før de ønskede oplysninger blev udleveret. Virksomheden har af egen fri vilje valgt at stille oplysningerne til rådighed, idet den dog ikke lå inde med alle de oplysninger, som Revisionsretten havde udbedt sig.

Direktoratet for FødevarerErhverv har oplyst, at det ikke i forbindelse med sagen er afklaret, hvorvidt myndighederne har hjemmel til at afkræve virksomheden oplysningerne. Fødevarerministeren kan i medfør af § 4, stk. 1, i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 818 af 3. november 1999, fastsætte regler om kontrol med virksomheder, som importerer, fremstiller, forhandler, opbevarer, transporterer, bearbejder eller eksporterer landbrugsvarer. Efter det oplyste har ministeriet ikke udnyttet denne bemyndigelse, der har eksisteret siden lovens ikrafttræden i 1990, til at fastsætte regler, der regulerer spørgsmålet.

Det er min opfattelse, at de danske myndigheder i den konkrete sag har imødekommet Revisionsrettens anmodning om oplysninger. Jeg finder dog, at Fødevareministeriet, eventuelt i samarbejde med Told•Skat, bør sikre, at der skabes klarhed om de danske regler på området.

27. I særberetningen har Revisionsretten endvidere kritiseret Danmark i 3 forskellige sager, der alle angår medlemsstaternes forpligtelse til – inden for de rammer, som de nationale retssystemer fastlægger – at søge midler, der er udbetalt uretmæssigt, tilbagebetalt.

Den første sag udspringer af en undersøgelse, som Kommissionen gennemførte i 1998, og som afdækkede en række uregelmæssige eksporter, der angiveligt angik Jordan, men som reelt havde til formål at omgå FN's handelsembargo mod Irak. Revisionsretten bemærker i særberetningen, at Danmark ikke har taget skridt til at tilbagesøge restitutionerne for udførslen af 144 tons oksekød og 113 tons fjerkræ, fordi de nederlandske myndigheder ikke har fremsendt detaljer om transporterne, som udgik fra nederlandske havne.

Den anden sag, angår en eksport af ost fra Danmark til Uruguay. Revisionsretten kritiserer, at det danske udbetalende organ godkendte ankomstbeviser i form af kopier af de uruguayanske toldmyndigheders angivelser af varenes indførsel, hvis ægthed var bekræftet af den danske generalkonsul i Uruguay. På angivelserne var indførslen beskrevet som midlertidig, og angivelserne svarede ikke til eksemplet i den danske fortegnelse over gyldige beviser. De kunne derfor ikke accepteres som bevis for, at varen var overgået til fri omsætning i Uruguay. I EUGFL-regnskabsårene 1997 og 1998 blev der betalt ca. 268.000 euro for meget i eksportrestitutioner. Revisionsretten bemærker, at de danske myndigheder ved særberetningens udfærdigelse endnu ikke havde taget skridt til at tilbagesøge beløbet.

Den tredje sag angår en eksport af kvæg til Marokko, hvor nogle af dyrene var døde ved ankomsten. Revisionsretten bemærker, at leverandørerne i Danmark udstedte kreditnotater for de døde dyr, men at restitutionerne ikke blev tilbagesøgt på dette tidspunkt, og oplyser, at der som følge af Rettens bemærkninger nu er iværksat undersøgelser.

Jeg finder, at de 3 nævnte sager bør give anledning til, at Direktoratet for FødevareErhverv fremover sikrer sig, at spørgsmål om en eventuel tilbagebetaling afklares

så hurtigt, som sagen tillader, og at afgørelser om ikke at rejse krav om tilbagebetaling sammen med begrundelsen for afgørelsen omgående meddeles Kommissionen i overensstemmelse med fællesskabets bestemmelser herom.

28. Revisionsretten har endvidere omtalt Danmark i sin særberetning nr. 14/2001, der er en opfølgning af Revisionsrettens særberetning nr. 19/98 om BSE. I særberetningen konkluderer Revisionsretten, at Kommissionens strategi over for BSE (bovin spongiform encephalopati, eller "kogalskab") grundlæggende er rigtig, men at medlemsstaternes gennemførelse af fællesskabets bestemmelser har været utilstrækkelig på adskillige centrale områder.

Revisionsretten har ikke selv foretaget revision i Danmark, men har indhentet oplysninger fra Kommissionen, herunder resultater fra Levnedsmiddel- og Veterinærkontorets inspektioner. Det fremgår af særberetningen, at BSE-overvågningen i perioden 1998-2000 i Danmark – i lighed med en række andre medlemslande – har været utilstrækkelig med betydelig risiko for, at tilfælde ikke konstateres.

Direktoratet for FødevarerErhverv har på en forespørgsel fra Rigsrevisionen oplyst, at direktoratet på baggrund af resultaterne efter indførelsen af et nyt overvågningsprogram i løbet af 2000 og 2001 må tilslutte sig Revisionsrettens bemærkninger. Testningen for BSE er fra 1. januar 2001 blevet udvidet til at omfatte alle normale, raske slagtedyrl over 30 måneder samt fra 1. juli alle selvdøde dyr over 24 måneder. Dette svarer til henholdsvis ca. 250.000 dyr og ca. 35.000 dyr pr. år. Der er i perioden fra 1. januar 2001 til 31. oktober 2001 konstateret 5 positive testresultater.

29. I særberetningen bemærker Revisionsretten desuden, at forbuddet mod at anvende kød- og benmel fra pattedyr i foder ikke er blevet håndhævet strengt nok af medlemsstaterne, og at der i de fleste medlemsstater – også i Danmark – har været en utilstrækkelig kontrol af handel med kød- og benmel. I en række medlemsstater, herunder Danmark, er der endvidere konstateret en utilstrækkelig administrativ kontrol med udsmeltning (tryksterilisering og efterfølgende findeling) af specificeret risikomateriale.

Direktoratet for FødevarerErhverv har oplyst om baggrunden for bemærkningerne, at Kommissionen efter et inspektionsbesøg i Danmark i 2000 anbefalede, at foderproducenterne vejledes i at undgå krydssmitte ved transport, at der etableres en pro-

cedure for information af den centrale myndighed om fund af kød- og benmel, og at kontrollen med mærkning af foderstoffer, der ikke må anvendes til drøvtyggere, påbegyndes eller styrkes. Plantedirektoratet har over for Kommissionen redegjort for de foranstaltninger, der siden er truffet i anledning heraf, og Kommissionen har ikke efter sin inspektion i 2001 haft bemærkninger hertil.

Kommissionen har desuden, ved en inspektion i februar 1998 konstateret, at tekniske problemer på en dansk destruktionsvirksomhed havde ført til oplagring af betydelige mængder kød- og benmel, som ikke var tryksteriliseret. Kommissionen har efter et besøg i februar 2000 konkluderet, at det mangelfuldt behandlede kød- og benmel, nu var tilfredsstillende genbehandlet.

Jeg finder det tilfredsstillende, at de svagheder, Kommissionen har påpeget, således er udbedret.

30. I årsberetningen omtaler Revisionsretten desuden sin særberetning nr. 4/2001 om revisionen af EUGFL, Garantisektionen, og gennemførelsen af Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS). Systemet er indført som følge af den reform af den fælles landbrugspolitik, der blev igangsat i 1992, og har til formål at imødegå de øgede risici for uregelmæssigheder og svig, som overgangen til et system med mere direkte støtte til landbrugerne indebærer. I særberetningen konkluderer Revisionsretten, at IFKS udgør et godt grundlag for kontrollen af udgifterne til markafgrøder og dyrepræmier. Revisionsretten finder dog, at der i 1998 fortsat var væsentlige svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af IFKS.

Danmark har ikke været besøgt af Revisionsretten i forbindelse med undersøgelsen, men er omtalt i særberetningen på baggrund af oplysninger indhentet fra Kommissionen. Det fremgår af en oversigt i særberetningen, at Kommissionen i Danmark har konstateret væsentlige svagheder i kontrollen på stedet vedrørende såvel arealstøtte som dyrepræmier.

Direktoratet for Fødevarerhverv har efter en forespørgsel fra Rigsrevisionen oplyst, at direktoratet på baggrund af resultaterne af Kommissionens kontrolbesøg i Danmark ikke er enig heri. Kommissionen har efter et revisionsbesøg i 1998 kritiseret det tekniske grundlag for den risikoanalyse, der ligger til grund for kontrollen af hektarstøtten for året 1997. Direktoratet har efterfølgende afvist kritikken over for Kommissionen. Kommissionen har desuden efter et revisionsbesøg i juni 2000 an-

ført, at der er udført mangelfuld kontrol på bedrifterne i begyndelsen af 1998 af den særlige oksekødpræmie. Direktoratet er uenig med Kommissionen i sagen.

31. Jeg finder det principielt utilfredsstillende, at Revisionsretten – som det er sket i de 2 ovenfor nævnte særberetninger – kritiserer en medlemsstat alene baseret på oplysninger indhentet fra Kommissionen. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Revisionsrettens egne interne retningslinjer indeholder en procedure, der har til formål at sikre, at de berørte medlemslande får mulighed for at kommentere Revisionsrettens kritik, så eventuelle misforståelser afklares.

Strukturforanstaltninger

32. Regnskabsåret 2000 var det første i programmeringsperioden vedrørende strukturfondene for perioden 2000-2006. Vedrørende strukturfondsordningerne konstaterer Revisionsretten, at regnskabsåret 2000 har været karakteriseret ved,

- at der var indført en ny kontoplan,
- at en meget stor del af forpligtelses- og betalingsbevillingerne ikke blev udnyttet, bl.a. fordi foranstaltningerne vedrørende den nye periode ikke blev iværksat så hurtigt som planlagt, og
- at der blev foretaget mange bevillingsfremførsler.

33. Ved starten af en ny programperiode opstilles der finansielle overslag for perioden, og der vedtages en vejledende fordeling af bevillingerne på mål og initiativer og på medlemsstaterne. Iværksættelsen af foranstaltningerne i de enkelte medlemslande sker på grundlag af fællesskabsstøtterammer, enhedsprogrammeringsdokumenter eller operationelle programmer vedtaget af Kommissionen. Revisionsretten konstaterer, at det går meget langsommere end forventet med at få iværksat foranstaltningerne, og at den fastsatte frist på 5 måneder for næsten alle ansøgningernes vedkommende er overskredet. De nye bestemmelser, som skulle fremskynde og forenkle procedurene ved programmeringen, har ikke givet de forventede resultater. Revisionsretten anfører desuden, at det net, der skulle anvendes til udveksling af budgetoplysninger mellem Kommissionen og finansministrene i medlemsstaterne, ikke har været særligt effektivt.

34. Revisionsretten har i sin årsberetning omtalt særberetning nr. 10/2001, der bl.a. omhandler resultatet af en undersøgelse af Kommissionens og medlemsstaternes gennemførelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97. Forordningen fastsætter et system for medlemsstaternes kontrol af udgifter afholdt til projekter, der medfinansieres af EU (artikel 3), og indeholder en bestemmelse om, at der i forbindelse med afslutningen af hver enkelt interventionsform (operationelt program, enhedsprogrammeringsdokument, EF-initiativ) skal forelægges en kontrolerklæring, som er udarbejdet af et uafhængigt organ (artikel 8). I særberetningen konkluderer Revisionsretten, at medmindre der straks træffes foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaterne anvender forordningen korrekt, vil Kommissionen ikke have pålidelige oplysninger nok til, at de kan danne grundlag for at afslutte interventionsformerne.

35. Revisionsretten har ikke ved sin DAS-revision kunnet konstatere, at der var blevet færre fejl i udgiftsanmeldelserne vedrørende de afsluttede programmeringsperioder. Som tidligere konstaterer Revisionsretten, at de afsluttede foranstaltninger fortsat er behæftet med et væsentligt antal fejl, og det viser, at der kun er lidt sandsynlighed for, at fejlene opdages og korrigeres. Kommissionen har i 2000 foretaget mindre kontrol, både af igangværende interventioner og i forbindelse med afslutningen.

Revisionsretten finder endvidere, at opfølgningen af kontrol- og revisionsbemærkninger er mangelfuld, og det forhindrer, at man hurtigt kan få løst de konstaterede problemer. Kommissionen kan endvidere ikke stille sig tilfreds med at få bragt de enkeltstående sager, den bliver gjort opmærksom på, i orden, men bør også undersøge analoge tilfælde.

Kommissionen har i sit svar på årsberetningen oplyst, at der var en midlertidig nedgang i antallet af kontrolbesøg i 2000 som følge af den interne reformproces. Kommissionen forventer, at reformerne fremover vil medføre en stigning i antallet og kvaliteten af kontrolbesøgene, og at nye systemer vil forbedre opfølgningen på bemærkninger efter kontrol og revision.

Sammenfatning

36. Revisionsretten har i sin årsberetning for regnskabsåret 2000 givet udtryk for alvorlig kritik vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne og de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet. Revisionsretten har ikke kunnet

konstatere færre fejl i udbetalingerne under landbrugsordningerne og strukturforanstaltningerne end i tidligere år og har konstateret, at der fortsat er problemer både i Kommissionen og medlemslandene.

37. Revisionsretten har i sin årsberetning og i de særberetninger, der er afgivet i årets løb, omtalt Danmark i en række forskellige sager vedrørende egne indtægter og vedrørende forvaltningen af landbrugspolitikken. Det fremgår af flere af sagerne, at der er uenighed i fortolkningen af fællesskabets bestemmelser mellem Revisionsretten, Kommissionen og de danske myndigheder. Jeg finder, at de berørte myndigheder bør sikre, at tvivl om forståelsen af fællesskabets bestemmelser afklares, og at uoverensstemmelser om fortolkningen søges løst.

38. Jeg vil fortsat følge godkendelsen af regnskabet for 2000, og jeg vil orientere statsrevisorerne herom, når Europa-Parlamentet har meddelt Kommissionen decharge for 2000-regnskabet.

Henrik Otbo

Øversigt over Den Europæiske Revisionsrets særberetninger i 2001

23/2000	om toldværdiansættelse af importerede varer
1/2001	om EF-tillægsjob
2/2001	om forvaltningen af den humanitære nødhjælp til ofre for krisen i Kosovo (ECHO)
3/2001	om Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeritilgode
4/2001	om revisionen af EUGFL, Garantisektionen, og gennemførelsen af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)
5/2001	om økonomiske tilgode fra strukturfondsstøtte form af direkte tilgode støtte (EF og EFU)
6/2001	om mælkekvoter
7/2001	om eksportrestitutioner, destination og overgang til fri omsætning
8/2001	om restitutioner for produktion af kartoffel- og kornstivelse og om støtte til kartoffelstivelse
9/2001	om oparbejde af tilgode uddannelse og mobilitet
10/2001	om den finansielle kontrol af strukturfondene, Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97 og (EF) nr. 1681/94
11/2001	om trans-europæiske grænseoverskridende samarbejde
12/2001	om visse strukturinterventioner til fordel for beskæftigelsen: EFRU-støttens beskæftigelseseffekt, ESF-foranstaltninger mod langtidsledighed
13/2001	om forvaltningen af det fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)
14/2001	Opfølgning af Rettens særberetning nr. 19/98 om BSE
Særberetningen var under udarbejdelse på tidspunktet for offentliggørelsen af Revisionsrettens årsberetning	

Oversigt over indholdet af Den Europæiske Revisionsrets Årsberetning for 2000

Generel indledning

**BERETNING OM AKTIVITETERNE I FORBINDELSE MED
DET ALMINDELIGE BUDGET**

- Kapitel 1 Egne indtægter
- Kapitel 2 Den fælles landbrugspolitik
- Kapitel 3 Strukturforanstaltninger
- Kapitel 4 Interne politikker
- Kapitel 5 Eksterne aktioner
- Kapitel 6 Førtiltrædelsesstøtte
- Kapitel 7 Administrationsudgifter
- Kapitel 8 Finansielle instrumenter og bankaktiviteter
- Kapitel 9 Revisionserklæring med underbyggende oplysninger

**BERETNING OM 6., 7. OG 8. EUROPÆISKE
UDVIKLINGSFONDS AKTIVITETER**

BILAG